

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 listopada 1983 r.

w sprawie określenia trybu rejestracji osób prawomocnie skazanych oraz sposobu zbierania w postępowaniu karnym danych dotyczących tych osób, jak również organów obowiązanych do wykonywania tych czynności.

Na podstawie art. 10 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 19, poz. 145, Nr 31, poz. 214 i Nr 35, poz. 228), art. 275 § 2 Kodeksu postępowania karnego oraz art. VI § 2 Przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr osób prawomocnie skazanych prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie kart karnych i zawiadomień sporządzanych przez sądy i organy prokuratury oraz na podstawie zawiadomień sporządzanych przez inne organy wymienione w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Rejestracji podlegają:

- 1) prawomocne wyroki, którymi orzeczono kary za przestępstwa lub za przestępstwa skarbowe, z wyjątkiem wyroków w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego, w których orzeczono karę pozbawienia wolności poniżej 6 miesięcy lub karę łagodniejszego rodzaju, chyba że postępowanie toczyło się z urzędu,
- 2) prawomocne orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania,
- 3) prawomocne wyroki sądów państw obcych wykonywane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie umowy międzynarodowej, z uwzględnieniem zmian dokonanych przez sąd polski,
- 4) prawomocne wyroki sądów państw obcych nie wykonywane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, którymi orzeczono wobec obywateli polskich karę pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy.

§ 3. 1. Rejestracją orzeczeń określonych w § 2 następuje na podstawie karty karnej sporządzonej przez sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, lub przez prokuratora, który wydał postanowienie o warunkowym umorzeniu postępowania.

2. Kartę karną, zawierającą nazwisko, imię oraz inne dane określające tożsamość osoby, której karta dotyczy, a także dane o orzeczeniu, w szczególności datę wydania i datę uprawomocnienia się orzeczenia, za jakie przestępstwo i na jaką karę osoba ta została skazana lub w sprawie o jakie przestępstwo postępowanie warunkowo umorzono, sporządza się niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia i przesyła do rejestru.

§ 4. 1. Poza danymi, o których mowa w § 3 ust. 2, rejestracji podlegają informacje o:

- 1) rozesłaniu listów gończych,
- 2) zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności,
- 3) zamianie kary ograniczenia wolności na zastępczą karę grzywny lub zastępczą karę pozbawienia wolności,
- 4) zawieszeniu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności, jeżeli zawieszenie to nastąpiło po uprawomocnieniu się wyroku skazującego na grzywnę orze-

- czoną jako kara samoistna lub na karę ograniczenia wolności,
- 5) warunkowym przedterminowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia,
- 6) orzeczeniu nadzoru ochronnego, orzeczeniu umieszczenia w ośrodku przystosowania społecznego, rozpoczęciu wykonywania nadzoru ochronnego, umieszczeniu w ośrodku przystosowania społecznego i zwolnieniu z ośrodka,
- 7) wykonaniu kary,
- 8) zwolnieniu z odbycia reszty kary ograniczenia wolności lub kary dodatkowej,
- 9) zamianie kary pozbawienia wolności na grzywnę,
- 10) zamianie grzywny orzeczonej jako kara samoistna na zastępczą karę pozbawienia wolności,
- 11) umorzeniu grzywny orzeczonej jako kara samoistna,
- 12) zamianie kary śmierci na karę 25 lat pozbawienia wolności,
- 13) umorzeniu postępowania wykonawczego,
- 14) orzeczeniu w toku wykonywania środka poprawczego o warunkowym zawieszeniu wykonania kary albo o odstąpieniu od jej wykonania w części lub w całości, a także o odstąpieniu od wykonania kary ograniczenia wolności po wykonaniu środka poprawczego,
- 15) niewykonaniu kary po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego, zakładu lecznictwa odwykowego lub innego odpowiedniego zakładu oraz w innych wypadkach wskazanych w ustawie,
- 16) zastosowaniu łaski lub amnestii albo zarządzeniu wykonania kary darowanej lub złagodzonej.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, rejestruje się w karcie karnej na podstawie zawiadomień nadesłanych przez:

- 1) zakłady karne — o wykonaniu zasadniczej i zastępczej kary pozbawienia wolności oraz kary śmierci,
- 2) ośrodki przystosowania społecznego — o przyjęciu do ośrodka i o zwolnieniu z ośrodka,
- 3) sądy pierwszej instancji, sądy penitencjarne, sądy rodzinne i organy prokuratury — odpowiednio w pozostałych wypadkach.

§ 5. 1. Karty karne usuwa się z rejestru:

- 1) po upływie 10 lat od wykonania lub darowania kary pozbawienia wolności albo od przedawnienia jej wykonania,
- 2) po upływie 5 lat od wykonania lub darowania kary ograniczenia wolności, grzywny lub kary dodatkowej orzeczonej w myśl art. 55 lub 56 Kodeksu karnego albo od przedawnienia ich wykonania.

2. Kartę karną usuwa się z rejestru w razie otrzymania z sądu zawiadomienia o zarządzeniu zatarcia skazania na podstawie art. 111 § 2 lub art. 302 Kodeksu karnego.

§ 6. 1. Jeżeli obok kary zasadniczej orzeczono karę dodatkową wymienioną w art. 38 pkt 1—4 Kodeksu karnego lub w art. 13 pkt 1 i 2 ustawy karnej skarbowej albo umieszczenie w ośrodku przystosowania społecznego, kartę karną usuwa się z rejestru po upływie okresów wymienionych w § 5 ust. 1, licząc od wykonania lub

carowania zarówno kary zasadniczej, jak i dodatkowej albo zwolnienia z ośrodka lub też od przedawnienia ich wykonania.

2. Kartę karną osoby skazanej za dwa lub więcej przestępstw (art. 112 Kodeksu karnego) usuwa się z rejestru po upływie okresów przewidzianych do zatarcia wszystkich zarejestrowanych skazań.

§ 7. 1. Ponadto usuwa się karty karne z rejestru, gdy otrzymano zawiadomienie o:

- 1) zatarciu skazania w drodze łaski lub na podstawie amnestii, jak również po upływie 6 miesięcy od przewidzianego przez amnestię terminu do podjęcia postępowania umorzonego na jej podstawie,
- 2) podjęciu warunkowo umorzonego postępowania lub postępowania umorzonego na podstawie amnestii,
- 3) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia stanowiącego podstawę rejestracji albo o uchyleniu takiego orzeczenia w trybie rewizji nadzwyczajnej lub na skutek wznowienia postępowania,
- 4) zwolnieniu od kary ograniczenia wolności lub od kary pozbawienia wolności (art. 301 § 3 Kodeksu karnego),
- 5) śmierci skazanego.

2. W razie skazania na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kartę karną usuwa się z rejestru, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby nie wpłynęło zawiadomienie o zarządzeniu jej wykonania, a w razie gdy obok tej kary orzeczono karę dodatkową lub grzywnę — nie wcześniej niż po otrzymaniu zawiadomienia o wykonaniu tych kar.

3. Kartę karną zawierającą adnotację o warunkowym umorzeniu postępowania usuwa się z rejestru w każdym razie po upływie 3 miesięcy od zakończenia okresu próby.

4. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządzają odpowiednio sądy lub organy prokuratury i przesyłają niezwłocznie do rejestru.

§ 8. Adnotację o rozesłaniu listów gończych usuwa się z rejestru po otrzymaniu z sądu lub od organu prokuratury zawiadomienia o ich odwołaniu.

§ 9. Rejestr z urzędu udziela wiadomości właściwym sądom lub organom prokuratury o ponownym skazaniu osób, którym warunkowo umorzono postępowanie, warunkowo zawieszono wykonanie kary lub które warunkowo przedterminowo zwolniono albo wobec których rozpoczęto wykonywanie nadzoru ochronnego, jak również w wypadkach, gdy z przepisów o amnestii wynika, że skazanie może mieć wpływ na jej stosowanie.

§ 10. 1. Informacji z rejestru udziela się:

- 1) sądom, organom prokuratury i innym organom powołanym do ścigania przestępstw,
- 2) innym organom państwowym niż wymienione w pkt 1,
- 3) instytucjom państwowym albo społecznym, w razie gdy jest to uzasadnione ze względu na ich działalność,
- 4) władzom państw obcych, jeżeli w tej sprawie została zawarta umowa międzynarodowa; w razie braku umowy informacja może być udzielona pod warunkiem wzajemności, przy czym istnienie wzajemności w wypadkach, w których zachodzą co do tego wątpliwości, stwierdza Ministerstwo Sprawiedliwości.

2. Informacji o skazaniu obywatela polskiego w wypadku, o którym mowa w § 2 pkt 4, oraz o warunkowym umorzeniu postępowania, a także o umorzeniu postępo-

wania na podstawie amnestii rejestr udziela tylko organom wymienionym w ust. 1 pkt 1.

3. Zapytanie o karalność nadesłane do rejestru powinno zawierać nazwisko i imię oraz inne dane określające tożsamość osoby, której informacja ma dotyczyć; zapytanie powinno być sporządzone co do każdej osoby na oddzielnym formularzu, a personalia ustalone na podstawie właściwych w tej mierze dokumentów.

§ 11. 1. Karty karne i zawiadomienia (§ 3, § 4 ust. 2, § 5 ust. 2, § 7—9) oraz zapytania o karalność (§ 10 ust. 3) należy sporządzać na formularzach wykonanych według wzorów ustalonych przez Ministra Sprawiedliwości.

2. Sądy, organy prokuratury oraz inne organy powołane do ścigania przestępstw w razie potrzeby przekazują zapytania o karalność, jak również otrzymują informacje z rejestru za pośrednictwem łączności teleksowej; przepis § 10 ust. 3 stosuje się odpowiednio. Szczegółowe zasady korzystania w tym zakresie z łączności teleksowej regulują odrębne przepisy.

§ 12. 1. W razie otrzymania z rejestru informacji, że podejrzany był już prawomocnie skazany, organ prowadzący postępowanie karne zwraca się do właściwego sądu o nadesłanie odpisu lub wyciągu wyroku skazującego wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a gdy w informacji brak jest danych co do odbycia kary pozbawienia wolności — także o nadesłanie tych danych.

2. Jeżeli jednak dane określone w ust. 1 mogą się okazać niewystarczające, w szczególności do ustalenia, czy przestępstwo w sprawie, o które toczy się postępowanie, zostało popełnione w warunkach art. 60 Kodeksu karnego lub art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, należy zażądać nadesłania akt poprzedniej sprawy.

3. W wypadkach wyjątkowych, jeżeli może to mieć znaczenie dla wymiaru kary, organ prowadzący postępowanie karne może zwrócić się ponadto do administracji zakładu wychowawczego, poprawczego, administracji zakładu karnego, aresztu śledczego lub ośrodka przystosowania społecznego, z którego podejrzany został zwolniony, o nadesłanie opinii o podejrzanym.

4. Organ wezwany przesyła niezwłocznie żądane odpisy lub wyciągi, dane dotyczące odbycia kary pozbawienia wolności, akta sprawy lub opinie; akta sprawy zwraca się niezwłocznie po ich wykorzystaniu, w szczególności po sporządzeniu lub wyłączeniu z akt niezbędnych odpisów lub wyciągów z dokumentów.

§ 13. 1. W razie wydania prawomocnego wyroku, którym po raz pierwszy skazano sprawcę w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, sąd orzekający w pierwszej instancji w sprawie, w której zapadł taki wyrok, zakłada teczkę informacyjną opatrzoną nazwiskiem i imieniem skazanego, datą i miejscem urodzenia oraz imionami, nazwiskami i nazwiskami rodzowymi rodziców; w tezcze tej zamieszcza się:

- 1) odpisy lub wyciągi wyroku skazującego w poprzedniej sprawie i wydanego w rozpoznawanej sprawie prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, oraz z posiadanymi danymi co do odbycia kary,
- 2) posiadane w aktach sprawy opinie zakładu wychowawczego, poprawczego lub karnego.
- 3) odpis informacji dotyczących skazanego, sporządzonej według ustalonego wykazu (art. 12 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego).

2. Teczke informacyjną przesyła się administracji właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego wraz z wyrokiem kierowanym w celu wykonania kary pozbawienia wolności i zamieszcza się o tym odpowiednią wzmiankę w karcie karnej.

3. Administracja zakładu karnego po zwolnieniu skazanego z zakładu dołącza do teczki informacyjnej opinię o jego zachowaniu się w zakładzie oraz odpis orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego i przekazuje ją:

- 1) sądowi penitencjarnemu, w którego okręgu ma być wykonywany nadzór ochronny lub dozór,
- 2) ośrodkowi przystosowania społecznego, w którym skazany ma być umieszczony,
- 3) do rejestru — w pozostałych wypadkach.

4. Sąd penitencjarny przekazuje teczkę informacyjną:

- 1) ośrodkowi przystosowania społecznego wraz z dokumentami stanowiącymi podstawę przyjęcia do ośrodka — po wydaniu postanowienia o umieszczeniu skazanego w ośrodku i po dołączeniu opinii o skazanym,
- 2) do rejestru — po wykonaniu nadzoru ochronnego lub dozoru.

5. Po zwolnieniu skazanego z ośrodka przystosowania społecznego ośrodek ten przekazuje do rejestru teczkę informacyjną wraz z opinią o zachowaniu się skazanego, a w razie osadzenia go w zakładzie karnym lub areszcie śledczym — administracji właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego. W razie śmierci skazanego teczkę informacyjną przekazuje się do rejestru.

6. O przekazaniu teczki informacyjnej należy zawiadomić rejestr.

7. Teczke informacyjną usuwa się z rejestru po dokonaniu zatarcia skazania lub otrzymaniu zawiadomienia o śmierci skazanego.

8. W razie nadesłania przez sąd, organ prokuratury lub inny organ powołany do ścigania przestępstw zapytania o karalność, dotyczącego osoby skazanej w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, rejestr przesyła, wraz z informacją o karalności, właściwemu organowi teczkę informacyjną dotyczącą skazanego lub zawiadamia, że teczka taka została założona i gdzie się znajduje. W tym wypadku przepisu § 12 ust. 1 nie stosuje się.

9. Na podstawie informacji rejestru właściwy organ w miarę potrzeby zwraca się do administracji zakładu karnego, aresztu śledczego, ośrodka przystosowania społecznego lub do sądu penitencjarnego o nadesłanie teczki informacyjnej uzupełnionej aktualną opinią o zachowaniu

się oskarżonego w czasie pobytu w zakładzie, areszcie śledczym lub ośrodku.

§ 14. 1. W każdym wypadku ponownego skazania sprawcy w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, sąd, który wydał w sprawie wyrok w pierwszej instancji, dołącza do teczki informacyjnej odpis lub wyciąg prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a także uzupełnia teczkę znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami wymienionymi w § 13 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. Zamieszczone w teczce dokumenty dotyczące kolejnej sprawy należy oddzielić od poprzednich dokumentów kartą opatrzoną sygnaturą akt tej sprawy. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio; jeżeli jednak teczkę informacyjną nadesłał rejestr, a sąd wydał wyrok uniewinniający lub skazujący na karę inną niż pozbawienia wolności — teczkę przesyła się do rejestru.

§ 15. 1. W sprawach zakończonych prawomocnym wyrokiem skazującym, wydanym przed dniem 1 stycznia 1970 r. i podlegającym rejestracji, sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, przesyła do rejestru zawiadomienie o zatarcia skazania z mocy prawa, jeżeli istnieją warunki do zatarcia skazania. Zawiadomienie to sąd sporządza na wniosek osoby skazanej.

2. Sąd, który w pierwszej instancji zamienił lub złagodził na podstawie art. XIV § 1 pkt 1, 2 i 4 Przepisów wprowadzających Kodeks karny prawomocnie orzeczoną karę, sporządza nową kartę karną i przesyła ją do rejestru ze wzmianką o dokonanej zamianie lub złagodzeniu kary.

3. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, usuwa się kartę karną z rejestru.

4. Karty karne usuwa się z rejestru, jeżeli dotyczą skazania za czyn, który według nowej ustawy nie jest już zabroniony pod groźbą kary.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 23 grudnia 1969 r. w sprawie określenia trybu rejestracji osób prawomocnie skazanych oraz sposobu zbierania w postępowaniu karnym danych dotyczących tych osób, jak również organów obowiązanych do wykonywania tych czynności (Dz. U. Nr 37, poz. 327).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: **S. Zawadzki**
Minister Obrony Narodowej: **F. Siwicki**

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 24 listopada 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w sprawie wykonania

ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1977 r. Nr 6, poz. 25, z 1978 r. Nr 19, poz. 87 i z 1981 r. Nr 5, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w pkt 6 wyrazy „z tytułu wykonywania działalności” zastępuje się wyrazami „z tytułu wykonywania rzemiosła”;